

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/256/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216217992
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:1216217992.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Žiškova 11, Bratislava, IČO: 35 799 200, právne zastúpený spoločnosťou HMG LEGAL, s.r.o., so sídlom Červeňova 14, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 885 459, proti žalovaným: 1/ F. C., rod. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. N. XXX, 2/ N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. N. XXX, žalovaní v rade 1/ a 2/ právne zastúpení JUDr. Romanom Juríkom, advokátom so sídlom v T. F., N. XX, o zaplatenie 65.021,82 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu a žalovaných v rade 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Martin z 26. apríla 2019 sp. zn. 7Csp/81/2017-372, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. m e n í tak, že v tejto časti žalobu z a m i e t a .

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. p o t v r d z u j e .

Žalovaným v rade 1/ a 2/ p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaných v rade 1/ a 2/ k povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 6.674,55 € spolu s 5%-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 49.790,88 € ako bezdôvodného obohatenia a z nepremičaných poplatkov v sume 1.080,84 € od 8.9.2016 do zaplatenia (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a podľa pomeru úspechu strán v spore (úspech žalobcu predstavoval 10,27% a úspech žalovaných 89,73%), žalovaným v rade 1/ 2/ priznal právo na náhradu trov konania vo výške 79,46% (výrok III.). Vykonaným dokazovaním zistil, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými v rade 1/ a 2/ (dlžníkom a spoludlžníkom) bola dňa 28.12.2006 uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 17163914/475747204, na základe ktorej bol žalovaným v rade 1/, 2 poskytnutý mimoriadny medziúver vo výške 1.500.000,- Sk, v dôsledku čoho vznikli žalovaným v rade 1/, 2/ dve povinnosti: splácať úroky mimoriadneho medziúveru vo výške 253,30 € mesačne a poukazovať na sporiaci účet istú sumu s tým, že poskytnutý medziúver dlžníci nesplácali, len sporili na stavebný úver. V zmysle čl. II. bod 2.2. písm. a) zmluvy, mimoriadny úver je splatný ku dňu pridelovania cieľovej sumy s účtovaním nasporenej sumy. V konkrétnom prípade došlo u žalovaných k špecifickej situácii, keďže nasporené finančné prostriedky na úvere boli použité na uhradenie dlhu v exekúciách, preto nasporená suma na strane dlžníkov žiadna neexistovala. Žalobca listom zo dňa 3.6.2014 nazvaným „Odstúpenie od úverovej zmluvy“ oznámil žalovaným, že došlo k porušeniu zmluvných podmienok a pristúpil k 31.5.2014 k „odstúpeniu od zmluvy a k spoplatneniu celého zostatku úveru“. Vzhľadom na stanovisko a závery zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline, opätovným výsluchom strán v súlade s podmienkami § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka dospel k

záveru, že žalobca listom zo dňa 3.6.2014 odstúpil od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, na základe podmienok uvedených v § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka doručením oznámenia o odstúpení od zmluvy žalovaným, ku ktorému došlo dňa 9.6.2014. V prípade odstúpenia od zmluvy zmluva zaniká od počiatku s výnimkou uvedenej v § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého možno dohodnúť iný okamih zániku zmluvy. V danom prípade k tomuto inému okamihu zániku zmluvy odstúpením došlo dohodou strán v zmysle čl. VII. bod 2. Úverových podmienok (ďalej len „ÚP“), v zmysle ktorého veriteľ má právo od úverovej zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie poskytnutého úveru vrátane príslušenstva, ak dlžník mešká s viac ako dvoma mesačnými splátkami úveru alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Na zánik zmluvy sa aplikuje dohoda veriteľa a dlžníkov v zmysle čl. VIII. bod 4. ÚP, podľa ktorej úverová zmluva zaniká dňom doručenia prejavu vôle v zmysle čl. VII. ÚP. V deň doručenia prejavu vôle veriteľa vzniká právo, aby dlžník splnil povinnosť zaplatiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva.

2. Už v podanom odpore proti platobnému rozkazu súdu prvej inštancie, ako aj v priebehu konania, žalovaní vzniesli voči uplatnenému nároku žalobcu námietku premlčania. Keďže v danom prípade došlo k odstúpeniu od zmluvy, vznikol žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka, keďže sa jedná o bezdôvodné obohatenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Nárok na vrátenie plnenia bol daný v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý musí vrátiť, čo zo zrušenej zmluvy dostal. Keďže žalovaní sa dozvedeli o bezdôvodnom obohatení dňa 9.6.2014, kedy im bolo doručené odstúpenie od zmluvy zo strany žalobcu z 3.6.2014 a pokiaľ žaloba bola podaná na súd dňa 14.11.2016, nárok žalobcu na zaplatenie istiny 49.790,88 € sa premlčal v dvojročnej premlčacej dobe. Nárok na zaplatenie poplatkov a úrokov z omeškania, nesplatených splátok považoval za čiastočne dôvodný za obdobie od 14.11.2013 do 31.5.2014, u poplatkov v celkovej sume 1.080,89 € a u úrokov z omeškania v sume 38,41 €; v ostatnej časti uplatnených poplatkov a úrokov z omeškania vzniknutých do 14.11.2013 považoval nárok za premlčaný v trojročnej premlčacej lehote, keďže u týchto nárokov vychádzajúc z podmienok § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čl. VII. bod 2. ÚP sa nejednalo o vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobcovi ďalej priznal sumu 1.026,38 € ako riadneho úroku z istiny od decembra 2013 do odstúpenia od zmluvy, ktorý nárok premlčaný nebol. Z uplatnenej sumy úrokov z omeškania vo výške 12.514,34 € považoval za dôvodne uplatnenú iba časť nároku od 14.11.2014 až do 14.11.2016 v celkovej výške 4.528,92 € a v ostatnej časti považoval nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za premlčaný, keď na vznesenú námietku premlčania žalovaných prihliadal.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Poukázal na znenie čl. VIII. ods. 3. písm. f) Zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere č. 17163914/475747204 zo dňa 28.12.2006 (ďalej len „ÚZ“), čl. VII. ods. 2. písm. a) ÚP, § 48 ods. 2, § 565, 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých bolo možné vyvodiť, že úkonom z 3.6.2014 sledoval vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, pričom ÚP ani ÚZ v danom čase neustanovovali možnosť tento úkon pomenovať ako vyhlásenie okamžitej splatnosti. Poukázal aj na závery uvedené v rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/141/2017. Zo strany žalovaných bolo doručených niekoľko žiadostí a mediačná dohoda, ktorou žiadali o zaslanie dohody o uznaní záväzku. Žalovaní vo svojich žiadostiach jednoznačne uvádzali, že sú si dlhu vedomí a chcú ho platiť každý mesiac. Až po roku intenzívnej komunikácie ohľadom dohodnutia sa na novom splátkovom kalendári, pristúpil k začatiu výkon záložného práva. Domnieva sa preto, že svoje právo uplatnil vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe a mohol si ho uplatniť aj v desaťročnej premlčacej dobe z titulu uznania záväzku zo strany žalovaných. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť v celom rozsahu.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I. podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní. Uviedli, že je predovšetkým analyzovať, či zmluvný vzťah medzi žalobcom a nimi je občianskoprávnym vzťahom alebo obchodnoprávnym vzťahom. Režim úverových zmlúv so spotrebiteľmi bol viackrát riešený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutiach sp. zn. 3 MCdo 9/2014, 3 MCdo 12/2014, 3 MCdo 14/2014, 3 Cdo 87/2017 a v uznesení Ústavného súdu SR III. ÚS 194/2016. Poukázali na režim premlčania úrokov uplatnených podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka v súvislosti s rozhodovacou činnosťou súdu, napríklad 1 Cdo 157/2009 a najmä na uznesenie veľkého senátu 1 VCdo 4/2017, v zmysle ktorých bola vyriešená otázka charakteru úrokov z omeškania ako akcesorického záväzku k hlavnému záväzku, pričom ich osud je závislý na hlavnom záväzku. To platí aj pre plynutie premlčacej lehoty, ktorá neplynie samostatne, ale spolu s plynutím premlčacej lehoty hlavného záväzku. Ak sa teda premlčalo právo z hlavného záväzku, premlčalo sa aj právo z akcesorického záväzku zaplatiť úroky z omeškania. Pokiaľ sa jedná o poplatky, je potrebné vychádzať

zo skutkového zistenia súdu o odstúpení žalobcu od zmluvy. Odstúpením od zmluvy zmluva zanikla s účinkami ex tunc, v takom prípade zaniklo aj právo žalobu na dohodnuté poplatky podľa sadzovníka poplatkov, ktorý bol súčasťou samotnej zmluvy. Nemožno teda hovoriť o premlčaní práva, ale o jeho zániku. Pochybenie súdu spočívalo v tom, že umožnil žalobcovi meniť žalobu bez rozhodnutia o pripustení zmeny žaloby a v rozpore s § 294 CSP. Neobstojí taktiež výrok o trovách konania, keď súd mal správne priznať im nárok na náhradu trov v plnom rozsahu. Žiadali rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zmeniť tak, že žaloba sa v tejto časti zamietla.

5. Žalovaní vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu a jeho dôvodom poukázali na znenie čl. VIII bod 3 písm. f) ÚZ, v zmysle ktorého mohol žalobca uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pričom v danom prípade žalobca využil právo podľa § 48 Občianskeho zákonníka, na základe čoho odstúpením sa zmluva od začiatku zrušuje. Nepovažovali za dôvodné odvolacie námietky žalobcu, že z ich strany došlo k uznaniu dlhu. Z listín predložených žalobcom nevyplýva žiadna ich vôľa navodiť ako právny následok ďalšie zabezpečenie pohľadávky uznaním dlhu. V liste adresovanom žalobcovi žalovaná v rade 1/ píše, že si uvedomuje svoj dlh a má ho záujem splácať. Takéto slová napísané pod hrozbou dražby nemožno vykladať ako právny úkon uznania dlhu v súlade s podmienkami § 34 a § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z hľadiska odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. e), f) CSP žalobca v odvolaní nezdôvodnil, ako boli tieto podmienky na podanie odvolania naplnené.

6. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaných uviedol, že pokiaľ bolo by jeho cieľom odstúpiť od zmluvy so všetkými účinkami odstúpenia od zmluvy, tak by to v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka učinil už skôr a nečakal by, aby boli naplnené podmienky ustanovenia § 565 OZ. Aj v oznámení o začatí výkonu záložného práva bola uvedená citácia o zosplatnení medziúveru. Opätovne zdôraznil, že úkon, ktorým sledoval vyhlásenie okamžitej splatnosti, bol ako odstúpenie od zmluvy nazvaný iba z dôvodu, že ÚP ani ÚZ v danom čase neustanovovali možnosť tento úkon pomenovať ako vyhlásenie okamžitej splatnosti. Z predložených listín bola preukázaná zrejma vôľa žalovaných uzatvoriť dohodu o uznaní dlhu v zmysle podmienok § 558 a § 110 Občianskeho zákonníka. Žiadal, aby žalovaní boli povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu vo výške 65.021,82 € spolu s úrokom 5,99% ročne zo sumy 51.483,10 € od 8.9.2016 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 51.483,10 € od 8.9.2016 do zaplatenia.

7. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) po nariadení odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 388 CSP vo výroku I. zmenil tak, že v tejto časti žalobu zamietol, vo výroku II. rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako správny potvrdil.

8. Záver súdu prvej inštancie vyjadrený v bode 21. odôvodnenia, že listom žalobcu z 3.6.2014 došlo v súlade s čl. VII. bod 2. ÚP k odstúpeniu od zmluvy a zmluva v súlade s čl. VII. bod 3. ÚP zanikla podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka na základe dohody účastníkov zmluvy k okamihu zániku (zrušenia) zmluvy, ku ktorej došlo v súlade s čl. VIII. bod 4 ÚP dňom doručenia prejavu vôle žalobcu žalovaným dňa 9.6.2014; že po odstúpení od zmluvy žalovanú pohľadávku je dôvodné považovať za nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 a § 457 Občianskeho zákonníka, je správny. Pokiaľ súd prvej inštancie vyhovel v časti uplatneného nároku žalobcu vo výroku I., nesprávne posúdil dôvodnosť žaloby vo vzťahu k jednotlivým zložkám uplatneného nároku, ako aj premlčanie práva vychádzajúc zo záveru, že sa jedná o plnenie zo zmluvy a nie o plnenie z titulu vydania bezdôvodného obohatenia.

9. Podanou žalobou, ako aj jej špecifikáciou z 6.3.2019 žalobca sa domáhal uloženia povinnosti žalovaným v rade 1/, 2/ zaplatiť sumu 65.021,82 €, ktorá pozostáva z istiny mimoriadneho medziúveru vo výške 49.790,88 €, poplatkov za obdobie rokov 2006-2014 vo výške 1.540,04 €, úrokov z omeškania vyčíslených z nesplatených splátok od 30.4.2012 do 31.5.2014 vo výške 153,11 € (spolu vo výške 51.483,10 €), zmluvného úroku 5,99% ročne zo sumy 49.790,88 € za mesiac december 2013 a za obdobie od 1.1.2014 do 31.5.2014 vo výške 1.026,38 €, úroku z omeškania vo výške 12.512,34 €, ktorý pozostáva v časti zmluvného úroku 5,99% ročne z istiny 49.790,88 € od 1.6.2014 do 7.9.2016 vo výške 6.878,26 € a 5% úroku z omeškania z istiny 49.790,88 € od 1.6.2014 do 7.9.2016 vo výške 5.739,78 € a

ďalej žiadal priznať zmluvný úrok vo výške 5,99% ročne zo sumy 51.483,10 € od 8.9.2016 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 51.483,10 € od 8.9.2016 do zaplatenia.

10. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou v rade 1/ ako stavebným sporiteľom (dlžníkom) a žalovaným v rade 2/ ako spoludlžníkom, bola dňa 28.12.2006 uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 17163914/475747204. Podľa čl. I. bod 1. Zmluvy, veriteľ sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi mimoriadny medziúver č. 17163914 vo výške 1.500.000,- Sk, pričom (podľa čl. I bodu 2., 3., 4.) podmienkou poskytnutia mimoriadneho medziúveru bolo uhradenie poplatku za uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení vo výške 15.000,- Sk a poskytnúť dlžníkovi stavebný úver cca 150.000,- Sk, ktorá sa rovná rozdielu cieľovej a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy, s ďalšími dohodnutými podmienkami. V zmysle čl. III. bod 1. zmluvné strany sa dohodli, že ku dňu uzatvorenia tejto zmluvy, úroková sadzba mimoriadneho medziúveru je 5,99% p.a. (bod I. písm. a/), úrok z omeškania je o 5 % p.a. vyšší ako úroková sadzba uvedená v bode 1. písm. a) tohto článku (bod 1. písm. b/). Podľa čl. IV. bod 2. (Splácanie mimoriadneho medziúveru) od mesiaca nasledujúceho po prvom čerpaní mimoriadneho medziúveru do pridelenia cieľovej sumy sa dlžník zaväzuje splácať úroky z mimoriadneho medziúveru v pravidelných mesačných splátkach vo výške 7.650,- Sk vždy od 1. do 16. dňa príslušného mesiaca na účet mimoriadneho medziúveru, pričom podľa čl. IV. bod 2.2. mimoriadny medziúver bude splatený ku dňu pridelenia cieľovej sumy zúčtovaním nasporenej sumy z účtu stavebného sporiteľa č. 475747204 s dlžnou sumou na účte mimoriadneho medziúveru číslo 17163914 v súlade s čl. II. bod 2.2. tejto zmluvy. Podľa čl. IV. bod 3.1. od mesiaca nasledujúceho po pridelení cieľovej sumy do úplného splatenia stavebného úveru vrátane príslušenstva sa dlžník zaviazal splácať stavebný úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 9.000,- Sk vždy od 1. do 16. dňa príslušného mesiaca na účet stavebného úveru č. 475747204.

11. Podľa čl. VIII. bod 3. písm. f) ÚZ, veriteľ je oprávnený vyvolať okamžitú splatnosť pohľadávky vyplývajúcej z tejto zmluvy, ak dlžník poruší akúkoľvek povinnosť uvedenú v tejto zmluve, VOP alebo ÚP, v dôsledku ktorej by mohlo dôjsť k ohrozeniu dohodnutého splácania úveru, resp. jeho zabezpečenia.

12. Podľa čl. IX. bod 2. posledná veta, neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú ÚP a sadzobník.

13. Podľa čl. VII. bod 2. písm. a) ÚP z 24. januára 2006, veriteľ má právo od úverovej zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie poskytnutého úveru vrátane príslušenstva, resp. požadovať okamžité splatenie poskytnutého úveru vrátane príslušenstva v prípade, ak dlžník mešká s viac ako dvoma mesačnými splátkami úveru alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

14. Podľa čl. VII. bod 3 ÚP, v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, spoludlžníka a ručiteľa/lov splatiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva. V prípade odstúpenia od úverovej zmluvy zostávajú tiež zachované práva spojené so zabezpečením pohľadávky veriteľa z poskytnutého úveru.

15. Podľa čl. VIII. bod 4. ÚP, úverová zmluva zaniká dňom doručenia prejavu vôle veriteľa (v zmysle čl. VIII. týchto ÚP), ktorým veriteľ odstupuje od úverovej zmluvy. V deň doručenia tohto prejavu vôle veriteľa vzniká dlžníkovi povinnosť splatiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, fond stavebného sporenia tvoria a) vklady od účastníkov stavebného sporenia, b) úroky, c) príspevky zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, d) splátky úverov, e) iné zdroje.

17. Podľa § 7 ods. 2 písm. i) zákona č. 310/1992 Zb. v znení účinnom ku dňu zatvorenia zmluvy, zmluva o stavebnom sporení musí obsahovať podmienky, za ktorých možno odstúpiť od zmluvy o stavebnom sporení.

18. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností odvolací súd vyvodil, že medzi žalobcom a žalovaným bol uzatvorený zmluvný vzťah na základe podmienok zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, pričom pokiaľ zo strany žalobcu došlo u žalovanej v rade 1/ k poskytnutiu mimoriadneho medziúveru vo výške 1.500.000,- Sk, dlžník sa zaviazal splácať úroky z mimoriadneho medziúveru vo výške 7.650,- Sk mesačne, pričom poskytnutý medziúver mal byť splatený zúčtovaním nasporenej sumy z účtu

stavebného sporenia č. 475747204 a dlžnou sumou na účte mimoriadneho medziúveru č. 17163914 v súlade s čl. II. bod 2.2. tejto zmluvy. Z výsledkov vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom vyplýva, že žalovaná v rade 1/ si povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy splácať úroky z mimoriadneho medziúveru v pravidelných mesačných splátkach, ako aj splácať stavebný úver riadne a včas neplnila, v dôsledku čoho sa dostala do omeškania, na základe čoho žalobca ako veriteľ v súlade s čl. VII. bod 2. písm. a) ÚP od zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere odstúpil s dôsledkom zrušenia zmluvy. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že právnym úkonom žalobcu na základe listu zo dňa 3.6.2014 vychádzajúc z citácie čl. VII. a VIII. ÚP z 24. januára 2006 bolo jednoznačné odstúpenie od zmluvy v dôsledku naplnenia podmienok uvedených v čl. VII. bod 2. písm. a) ÚP, t.j. že dlžník mešká s viac ako dvoma mesačnými splátkami úveru alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Uvedené dojednanie je plne v súlade s § 7 ods. 2 písm. i) zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, v zmysle ktorého bolo právom veriteľa (stavebnej sporiteľne) od zmluvy odstúpiť za podmienok, ktoré si v zmluve upraví. Vychádzajúc z citácie zákona o stavebnom sporení v nadväznosti na znenie úverových podmienok, nie je možné pojmy vykladať inak, keďže tieto definoval samotný žalobca a iný výklad v zmysle tvrdenia žalobcu - že sa jedná o zosplatnenie poskytnutého úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka - z týchto ustanovení (čl. VIII. bod 3. písm. f) ÚZ, čl. VII. bod 2. písm. a), čl. VII. bod 3., čl. VIII. bod 4. ÚP) to jednoznačne nevyplýva, prípadne jeho extenzívny a rozširujúci výklad v zmysle tvrdenia žalobcu by bol v rozpore s ustanoveniami právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ďalšie), keďže, ak chcel žalobca pri uzatvorení zmluvy vyvolať iné právne účinky, mal to v ÚZ a ÚP jasne definovať.

19. Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

20. Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

21. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

22. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

23. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

24. Podľa § 560 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak si zo zmluvy majú účastníci plniť navzájom, môže sa domáhať splnenia záväzku len ten, kto sám splnil svoj záväzok skôr alebo je pripravený ho splniť.

25. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

27. Odstúpenie od zmluvy je jednostranným právnym úkonom adresovaným druhej zmluvnej strane, ktorým sa ruší zmluvný záväzkový vzťah. Uvedený právny úkon nadobúda účinnosť okamihom, kedy dôjde do dispozičnej sféry druhého subjektu. Jeho účinnosť nie je podmienená súhlasom druhého účastníka, ani rozhodnutím súdu. Odstúpiť možno iba od platnej zmluvy. Odstúpiť od zmluvy je možné len vtedy, ak je to v zákone stanovené, alebo účastníkmi dohodnuté (§ 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka.). Okrem prípadoch zákonom stanovených je možné od zmluvy odstúpiť aj vtedy, ak to bolo medzi jej subjektmi dohodnuté, či už pri uzavretí zmluvy alebo dodatočne (porovnaj § 48 ods. 2, § 497 Občianskeho zákonníka).

28. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, odvolací súd zhodne so záverom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že tak na základe podmienok § 7 ods. 2 písm. i) zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, tak na základe čl. VII. bod 2. písm. a) ÚP bolo právom žalobcu ako veriteľa od zmluvy o stavebnom medziúvere a stavebnom úvere odstúpiť s dohodnutými podmienkami v dôsledku omeškania dlžníka s platením splátok úrokov a úveru tak, ako je to v tomto bode ÚP uvedené. Taktiež súhlasne so záverom súdu prvej inštancie odvolací súd vyvodil, že dojednanie uvedené v čl. VII. bod 3. ÚP je potrebné vykladať s podmienkami uvedenými v § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka s dôsledkami na účinky odstúpenia od zmluvy, t.j., že medzi účastníkmi bolo dohodnuté (inak), že v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy nezaniká záväzok dlžníka (spoludlžníka) splatiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva. Znamená to, že v dôsledku zrušenia zmluvy na základe odstúpenia od zmluvy sa zmluva nezrušuje od začiatku (s účinkami ex tunc), ale je daný (zachovaný) záväzok veriteľa voči dlžníkovi na základe zmluvy ku dňu jeho odstúpenia, teda ako by nastali podmienky odstúpenia od zmluvy ex nunc. Podľa názoru odvolacieho súdu, takéto dojednanie nie je v rozpore s hmotným právom, keďže zmyslom zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení (ako osobitného zákona zmocneného zákonom č. 321/2001 Z.z. o bankách v úverových právnych vzťahoch) je vo forme stavebného sporenia poskytovanie stavebných úverov a medziúverov, v takom prípade bolo by v rozpore so zmyslom a účelom zákona za situácie, že dlžník si svoje povinnosti riadne a včas neplní, odstúpením od zmluvy vyvolanie nepriaznivých účinkov pre veriteľa v podobe zrušenia zmluvy od začiatku a vzájomné vrátenie si poskytnutých plnení. Obdobná právna úprava, ako sa jedná o dojednanie uvedené v čl. VII. bod 3. ÚP (i keď nie to isté) je v súčasnej dobe uvedená v § 13 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, a to o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť veriteľovi istinu plus úrok v prípade odstúpenia od zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Keďže v čase uzatvorenia zmluvy o stavebnom medziúvere a úvere k 28.12.2006 zákon o stavebnom sporení takéto podmienky neupravoval, nebolo v rozpore s ustanovením § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka, aby si účastníci zmluvy upravili podmienky odstúpenia od zmluvy medzi sebou takýmto spôsobom.

29. Správne súd prvej inštancie v bode 21. a 22. odôvodnenia uviedol, že po odstúpení od zmluvy zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovanými v rade 1/, 2/ sa zrušila a medzi stranami vznikol nový záväzkovoprávny vzťah z toho vyplývajúci - nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, z dôvodu zrušenej zmluvy. Titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka je možné však vydať iba také plnenie (ich jednotlivých nárokov), ktoré vzniklo na základe platnej zmluvy.

30. Je zrejmé, že právny vzťah uzavretý medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými v rade 1/ a 2/ ako dlžníkmi bol síce uzatvorený na základe podmienok osobitného zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, na základe ktorého došlo zo strany veriteľa k poskytnutiu medziúveru na základe na základe podmienok tohto osobitného zákona, avšak vzhľadom na subjekty, ktoré medzi sebou tento právny vzťah uzatvorili, jedná sa o spotrebiteľský právny vzťah.

31. Vychádzajúc zo skutkových okolností na základe skutkových tvrdení uvádzaných žalobcom v podanej žalobe, v podaní zo dňa 6.3.2019 a zisteného skutkového stavu pred súdom prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že v uvedenom spotrebiteľskom vzťahu si žalobca nedôvodne uplatňuje poplatky za obdobie rokov 2006-2014 v celkovej výške 1.540,04 €. Z podania žalobcu nevyplýva, o aké poplatky sa jedná a či tieto sú v súlade so Sadzobníkom poplatkov a odmien za poskytnuté služby, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou uzavretej zmluvy. Vzhľadom k tomu, že žalobca na základe podanej žaloby, ako aj svojich tvrdení nepreukázal, že sa jedná o poplatky uplatnené v súlade s ÚZ a Sadzobníkom (žalobca odkazoval všeobecne len na čl. VII. bod 4. zmluvy), ktoré by bolo potrebné podrobiť skúmaniu ich dôvodnosti v uvedenom spotrebiteľskom vzťahu (napríklad či mali byť aj individuálne dojednané), odvolací súd dospel k záveru, že v tejto časti nárok žalobcu nie je dôvodný.

32. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania žalovanými v rade 1/, 2/ v podanom odpore proti platobnému rozkazu, aj v priebehu konania, v ostatnej časti považoval odvolací súd uplatnený nárok žalobcu za premlčaný v zmysle § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

33. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že účinky odstúpenia od zmluvy žalobcu nastali dňom doručenia písomného odstúpenia od úverovej zmluvy z 3.6.2014, ku ktorému došlo v zmysle čl. VIII. bod 4. ÚP dňa 9.6.2014. Je zrejmé, že žalobca podal žalobu na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom na súde dňa 14.11.2016, t.j. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho

zákonníka, pretože doručením odstúpenia od zmluvy sa žalobca dozvedel o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Nesprávne súd prvej inštancie v bodoch 25., 26. a 27. priznal plnenia - úrok z omeškania z nesplatených splátok do 31.5.2014 a riadny úrok vo výške 1.026,38 Sk ako nároky zo zmluvy (§ 560 Občianskeho zákonníka), keďže odstúpením od zmluvy plnenie poskytnuté žalobcom nie je možné považovať ako plnenie zo zmluvy, ale ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu zrušenia zmluvy. V takom prípade sa uvedené nároky premlčujú v dvojročnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 12.514,34 € navyše nebolo dôvodné priznať, keďže podľa žaloby a podľa špecifikácie žalobcu z 6.3.2019 sa má jednať o plnenie - zaplatenie úrokov z nesplatených istín vo výške 5,99% ročne a úrok z omeškania vo výške 5% ročne - ktorých splatnosť mala nastať v období od 1.6.2014 do 7.9.2016 na základe podmienok zmluvy. Keďže zmluva bola zrušená a jednalo sa o plnenie, ktoré malo nastať po zrušení zmluvy, t.j. po 9.6.2014, nebolo dôvodné takto uplatnený nárok žalobcovi priznať.

34. Vzhľadom k tomu, že žalobca podal žalobu na súd (14.11.2016) po uplynutí dvojročnej subjektívnej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nebolo dôvodné žalobcovi priznať nárok na zaplatenie istiny mimoriadneho medziúveru vo výške 49.790,88 €, ako aj zmluvného úroku vo výške 5,99% ročne zo sumy 51.483,10 € od 8.9.2016 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 51.483,10 € od 8.9.2016 až do zaplatenia. Bolo povinnosťou súdu (prvostupňového a odvolacieho) na vznesenú námietku premlčania žalovanými v priebehu konania prihliadať a uplatnené právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nepriznať.

35. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 29. júna 2010 č.k. 1 Cdo 157/2009 a z 18. decembra 2017 č.k. 1 VCdo 4/2017, v zmysle ktorých pre povinnosti dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, kedy došlo k omeškaniu so splnením dlhu (záväzku) z hlavného záväzkového právneho vzťahu. Povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškanií so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok.

36. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie na základe podaného odvolania žalovaných vo výroku I. podľa § 388 CSP zmenil a žalobu v tejto časti zamietol, rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. napadnutý odvolaním žalobcu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

37. Odvolacie námietky žalobcu, „že zo strany žalovaných bolo doručených niekoľko žiadostí, v ktorých žiadali o zaslanie dohody o uznaní záväzku“, v zmysle ktorých došlo k uznaniu dlhu v zmysle § 558 a § 110 Občianskeho zákonníka, nepovažoval odvolací súd za dôvodné, keďže zo strany žalobcu nebolo tvrdené a následne v konaní preukázané, ktorým (konkrétnym) prejavom vôle by zo strany žalovaných došlo k naplneniu vyššie uvedených zákonných podmienok.

38. O trovách (prvostupňového a odvolacieho) konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalovaným v rade 1/, 2/ priznal proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške týchto trov konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

39. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)